Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud.Țonov Irina)
Dosar nr. 2r-1131/24
2-24009982-02-2r-08042024

D E C I Z I E

23 septembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Dulghieru Dorin
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, cererea de recurs declarată de către administratorul autorizat Pînzaru Mihail,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Papcov Evgheni, prin intermediul avocatului Leșanu Tudor împotriva administratorului autorizat Pînzaru Mihail cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2024, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 24 ianuarie 2024 avocatul Leșanu Tudor, acționând în numele și interesele reclamantului Papcov Evgheni, a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului autorizat Pînzaru Mihail, solicitînd încasarea din contul administratorului autorizat Pînzaru Mihail în beneficiul reclamantului a prejudiciului material în mărime de 3 593 000,50 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă, reprezentantul reclamantului a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurile și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, reclamantul a invocat faptul, că, în speță se atestă necesitatea imperativă de aplicare a măsurilor de asigurare, existând temei clar de admitere a acțiunii, cît și pericolul in concreto de înstrăinare a bunurilor imobile sau mobile, pentru a face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Comunică, că obiectul acțiunii constituie o sumă considerabilă pentru o persoană fizică fapt care raportat Ia situaţia din speţă ar oferi eventualei hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii un caracter iluzoriu contrar garanţiilor art.6 CEDO.

Susține, că Papcov Evgheni pretinde prin acţiune la privarea sa de 3 apartamente, astfel neaplicarea măsurilor de asigurare, coroborat cu duratele de examinare a cauzelor în instanţele de judecată până la devenirea executorie a hotărârii l-ar priva pe Papcov Evgheni de orice speranţă că îşi va putea revendica drepturile invocate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2024 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Leșanu Tudor, în interesele reclamantului

Papcov Evgheni și s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile, imobile și pe mijloacele bănești, aflate pe conturile administratorului autorizat Pînzaru Mihail, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****în limita sumei de 3593000,50 (trei milioane cinci sute nouăzeci și trei mii,50) lei.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la data de 24 martie 2024 administratorul autorizat Pînzaru Mihail, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2024, solicitînd admiterea acestuia și casarea actului judecătoresc contestat, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie respinsă cererea de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de fond ca motiv al aplicării sechestrelor a reiterat faptul, că reclamantul a invocat rea credința pîrîtului și imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Consideră acest motiv irelevant, or, aplicarea măsurilor de asigurarea urmează a fi motivată prin existența unor riscuri reale și confirmate prin probe a imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești.

Susține partea recurentă, că ținînd cont de faptul că acţiunea lui Papcov Evgheni a fost înaintată împotriva administratorului autorizat Pînzaru Mihail, încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 26.01.2024 este ilegală, or, instanţa de judecată urma să verifice şi să preîntîmpine atingerea intereselor unor terţi, dispunând aplicarea sechestrului asupra mijloacelor băneşti aflate în contul bancar al Administratorului autorizat.

În acest context menționează, că de către administrator autorizat Pînzaru Mihail, care gestionează nu numai debitorul insolvabil „Amtarex & Co" S.R.L., cît şi alte întreprinderi, executînd prevederile legale şi indicaţiile instanţelor de insolvabilitate, a deschis contul bancar de acumulare în anumită bancă, cu scopul administrării masei debitoare şi satisfacerii creanţelor tuturor creditorilor inclusiv: investitorii, bănci, Serviciul Fiscal de Stat, Casa Naţională de Asigurări Sociale, etc. Mai mult, ca exemplu, odată cu pronunțarea la 03.04.2024 a încheierii, de către Judecătoria Chişinău (sediul Central), pe marginea distribuirii mijloacelor băneşti între Papcov Evgheni şi „Banca de Economii " S.A. administratorul insolvabilităţii al „Amtarex & Co" S.R.L. va fi în imposibilitatea de a executa acest act de dispoziţie odată ce banii aflaţi la contul bancar sunt sechestrate.

Consideră, că instanţa de fond prin încheierea contestată a paralizat activitatea unui liber profesionist în domeniul justiţiei, or scopul oricărei proceduri de insolvabilitate este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanţelor creditorilor din contul debitorului, iar atribuţiile administratorului autorizat sunt orientate spre păstrarea, majorarea şi valorificarea masei debitoare, pentru executarea cît mai deplină a creanţelor creditorilor.

În acest sens a relevat, că sechestrarea mijloacelor băneşti de pe contul bancar deschis de administrator autorizat, aduce la zero toate acţiunile întreprinse în procesele de insolvabilitate ce tin de păstrarea bunurilor, evaluarea şi comercializarea lor, deoarece scopul legal al procesului-executarea cît mai deplină a creanţelor creditorilor, este blocat, or, sursele financiare obţinute nu pot fi distribuite, fiind sechestrate.

Suplimentar a menționat, că argumentele reclamantului la capitolul asigurării acţiunii poartă un caracter declarativ, iar instanţa de judecată nici nu a făcut uz de argumentarea încheierii recurate deoarece, la pronunţarea acestui act de dispoziţie urma să verifice: raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor reclamantului întru aplicarea măsurii de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericol de dispariţie, degradare înstrăinare ş.a.; asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăşi obiectul acţiunii.

La cererea de recurs intimatul Papcob Evgheni a prezentat referința, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea acesteia, totodată menționînd faptul, că cunoscînd despre depunerea acțiunii de către Popcov Evgheni, urmărind scopul de a se eschiva de la executarea acesteia, la data de 30.01.2024 Pînzaru Mihail a înstrăinat bunurile imobile, prin urmare, la momentul actual, recurentul în general nu deține careva bunuri, care ar asigura executarea eventualei hotărîri judecătorești. Suplimentar a relevat, că instanța de judecată nu a dispus aplicarea sechestrului pe conturile de acumulare, în care se trec sumele provenite din procedurile de insolvabilitate, dar pe conturile bancare personale ale administratorului autorizat Pînzaru Mihail.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit art. 181 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

La caz, se atestă că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2024 a fost recepționată de către recurent la data de 26 martie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 27 martie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că, cererea de recurs, este depusă în termen.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția oferită de prima instanță este neîntemeiată și neargumentată, fiind în contradicție cu normele de drept incidente speței, iar recursul este întemeiat și urmează a fi admis din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 24 ianuarie 2024 avocatul Leșanu Tudor, acționând în numele și interesele reclamantului Papcov Evgheni, a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului autorizat Pînzaru Mihail, solicitînd încasarea din contul administratorului autorizat Pînzaru Mihail în beneficiul reclamantului a prejudiciului material în mărime de 3 593 000,50 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată depusă, reprezentantul reclamantului a solicitat și asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurile și asupra mijloacelor bănești aflate la conturile bancare ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii.

Instanța de fond, fără a verifica situația și stare de fapt a pricinii în coraport cu cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a acceptat în întregime poziția reclamantului și a dispus aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și pe mijloacele bănești, aflate pe conturile administratorului autorizat Pînzaru Mihail, cu sediul în mun. Chișinău, str. *****în limita sumei de 3593000,50 (trei milioane cinci sute nouăzeci și trei mii,50) lei.

Colegiul, însă, consideră concluzia instanței de fond una greșită, contrară situației faptice real existente și legislației aplicabile, situație determinată de obiectul litigiului și circumstanțele existente ale pricinii.

Colegiul conchide în speță inexistența probelor suficiente, utile și pertinente pentru a demonstra necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii și, anume, că neaplicarea lor ar avea ca rezultat imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Colegiul relevă că, asigurarea acțiunii constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanţei i se aduc probe, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Din sensul normei citate, Colegiul judiciar conchide că, scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii, sar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Astfel, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

La caz, instanța de recurs constată că, cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul reclamantului Papcov Evgheni, avocatul Leșanu Tudor, nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nefiind prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, reprezentantul reclamantului Papcov Evgheni, nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului.

Astfel, în speță, Colegiul judiciar conchide că reprezentantul reclamantului Papcov Evgheni, nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia. Iar,

aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariţiei dificultăţilor ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

Colegiul reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării, potrivit art. 118 alin. (1), art. 177 din Codul de procedură civilă, este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că reprezentantul reclamantului Papcov Evgheni, nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, or, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele referitoare la existența riscului privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi respinse ca declarative.

Colegiul subliniază că legislația în vigoare atenționează asupra faptului că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării unei eventuali hotărâri, iar aprecierea pericolului de neexecutare este ținută de substanța obiectului acțiunii.

În acest sens, Colegiul evidențiază că în prezenta speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de legiuitor pentru a fi dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, or nu a fost probată imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge întrucât, în sensul art. 177 din Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

În acest sens, Colegiul reține poziția recurentului cu privire la faptul că limitările aduse pârâtului urmează a fi apreciate prin prisma contrapunerii celor două interese și examinării acestora, inclusiv și din punct de vedere al oportunității măsurilor de asigurare.

Așadar, având în vedere impactul măsurilor de asigurare, Colegiul relevă că acestea nu pot fi aplicate în baza unei temeri, ci trebuie să fie justificate. În caz contrar, persistă riscul depășirii scopului asigurării acțiunii, care va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil.

Din raționamentele expuse, Colegiul atestă că instanța de fond, acceptând cerința reclamantului Papcov Evgheni, privind asigurarea acțiunii și adoptând soluția respectivă, nu a motivat în fapt necesitatea instituirii acestei măsuri, nu a făcut referire la probele relevante și utile acestui aspect, cum nu a făcut o analiză și nu a reflectat circumstanțele și stările reale de fapt ce se referă la necesitatea instituirii măsurii de asigurare, circumstanțe care indică real la riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii în cazul în care nu va fi asigurată acțiunea.

La capitolul respectiv Colegiul admite relatările și momentele invocate de recurent, potrivit cărora instanța de fond, în motivarea soluției sale, nu a motivat clar soluția, fără a face o

analiză și fără a descrie care circumstanțe și probe au determinat-o a concluziona despre riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească, a adoptat soluția respectivă, indicând în mod general și abstract, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În contextul celor expuse, Colegiul judiciar conchide că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, fapt ce impune admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și soluționarea prin decizie a problemei respective prin emiterea unei încheieri noi, de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. art. 423-427 lit. c), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se admite cererea de recurs declarată de către administratorul autorizat Pînzaru Mihail.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2024, prin care au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Papcov Evgheni, prin intermediul avocatului Leșanu Tudor împotriva administratorului autorizat Pînzaru Mihail cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată și se emite o nouă încheiere sub formă de decizie prin care:

Se respinge cererea depusă de reprezentantul reclamantului Papcov Evgheni, avocatul Leșanu Tudor cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Anton Marina

Judecătorii Dulghieru Dorin

Cojocaru Olga